

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

V. Idem probatur ex Patribus Græcis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

professionem prius facere, ut mundi donum Spiritus sancti valeant accipere

SEXTVM sit MELDENSE Conciliū apud eundem Gratianum eadem dist 5. can. Ut Episcopi: *Ut Episcopi*, inquit, *nō nisi reuati per impositionem manuum Spiritum sanctum tradant.*

SEPTIMVM sit Conciliū II. HISPANENSE, can. 7. vbi idem repetitur quod suprā ex Leone I. citauimus.

OCTAVVM sit Conciliū, quod celebrauit S. Bonifacius Episcopus & Martyr, quod exstat in vita ipsius in tomo 3. Surti, vbi statutum est, ut Episcopi circumirent dioceses confirmando.

His accedant Concilia Generalia Constantinopolitanū I. can. 7. Florentinum, in instruct. Armenorum, & Trident. sess. 7. can. I. de Confirmatione.

CAPVT QVINTVM.

Idem probatur ex Patribus Græcis.

DRIMVS ex Patribus Græcis sit DIONYSIVS Areopagita. Is de Ecclesiast. hierar. cap. 2. part. 2. sic habet: *Baptizatum indutum alba veste ad Pontificē ducunt; ille diuino, ac deifico prorsus unguento eorum signat.* & par. 3. *Perficiens illa unctio facit perfectum.* cap. 4. par. 3. *Sed, & ipsis, qui Sacratissimo regenerationis mysterio consecrantur, aduentū Spiritus sancti consummans unguenti unctio elargitur* Hic vides cæremoniā, & eius effectum, ac proinde Sacramenti propriè dicti rationem.

SECUNDO loco prodeat CLEMENS Alexādrinus, qui teste Eusebio lib. 3. hist. cap. 17. secundum versionem Christophori, refert historiam iuuenis cuiusdam à S. Ioanne Apostolo cōmendati curæ, ac diligentia Episcopi nuper creati, ac inter alia sic loquitur: *Qui (Episcopus) eum Baptismi Sacramento illuminauit, postea vero sigillo Domini tanquam perfectū, & rita eius animi custodia obsignauit.* Vbi apertè loquitur de Sacramento Confirmationis, quod est Sigillum Dominicū in fronte impressum, & custodia præbens per gratiam quam confert.

III. IUSTINVS q. 137. Orthodoxorum, scribit peractis mysteriis Baptismi, consignari fideles sacro unguento.

IV. ORIGENES homil. 8. in Leuiticum prope finem: *Sic ergo*, inquit,

inquit, conuersis à peccato purificatio quidem per illa omnia datur, quæ superius diximus: donum autem gratiæ Spiritus per olei imaginem designatur, ut non solum purgatione consequi possit, qui conuertitur à peccato, sed & Spiritu sancto repleatur; Et homil. 9. ultra medium. Omnes, inquit, qui unquam unguento sacri Chrismati delibuti sunt, Sacerdotes effecti sunt, sicut & Petrus ad omnem Ecclesiam dicit; vos autem genus electum, regale sacerdotium.

V. CYRILLVS Hierosolymitanus ex quinque catechesibus mystagogicis, 1 & 2 scripsit de Baptismo, 3. de Sacramento Confirmationis, 4. & 5. de Eucharistia, quæ sunt tria Sacramenta, quæ eodem die percipiuntur à Neophytis. Vnde apparet Cyrillum non tantum habuisse Confirmationem pro Sacramento, sed etiam pro Sacramento propriissime dicto, quandoquidem illud in numero ponit cum Baptismo, & Eucharistia. Præterea Catechesi 3. iam citata, sic loquitur: Quæ admodum panis Eucharistiæ post sancti Spiritus inuocationem non amplius est panis communis, sed est corpus Christi; sic & sanctum hoc unguentum, non amplius est unguentum nudum, postquam iam consecratum est, sed est Chrisma Christi, quod aduentu Spiritus sancti per ipsius diuinitatē energiam habet, quo frons & alij sensus tui symbolicè inunguntur, & corpus quidem isto visibili unguento perungitur, anima verò sancto ac uiuifico Spiritu sanctificatur. NOTA ad hunc locum. PRIMO, conferri hic etiam Chrisma cum Eucharistia; quod est argumentum utrumque esse æquè propriè Sacramentum. SECUNDO nota, unguentum consecratum vim habere sanctificandi, quod est proprium verorum Sacramentorum, quæ sunt instrumenta sanctificationis. TERTIO, non solum vim habere sanctificandi, sed etiam re ipsa verè animam sancto Spiritu sanctificari, cum frons Chrismate perungitur. QUARTO nota, hunc auctorem cautè loquutum, cum ait, panem Eucharistiæ post consecrationem esse corpus Christi; unguentum autem post consecrationem non dixit esse Spiritum sanctum, ne putarem à Cyrillo fingi simile transubstantiatione unguenti, qualis fit in pane: sed dixit, non esse nudum unguentum, sed Chrisma Christi habens energiam sanctificandi à Spiritu sancto.

Idem Cyrillus ibidem docet, quemadmodum Christus primò Baptismum accepit; secundò descendit in eum columbas;

tertio excepit eum tentatio: ita nobiscum etiam fieri, qui primo baptizamus, deinde per Chrisma recipimus Spiritum sanctum, & sic tandem ad praelium descendimus cum Diabolo. Ibidem enim dicit, Christianum proprie denominari a Chrismate. Cum enim Christianus dicatur quasi unctus, non videtur dignus hoc nomine, qui non est unctus hoc unguento, quo Christiani perficiuntur. Denique ibidem etiam recte dicit, Ioannem in sua Epist. 1. cap. 2. cum ait: *Et vos unctionem, quam accepistis ab eo, in vobis maneat, & unctio docebit vos de omnibus.* ad hoc sanctum Chrisma alluisse per quod datur Spiritus sanctus, qui docet nos de omnibus.

VI. GREGORIUS Nazianzenus oratione in sanctum lauacrum. *At si tu, inquit, per Baptismum te ipsum obfirmaueris, ac preclarissimo, & firmissimo auxilio tibi in futurum cauere, omnium scilicet, & corpus unctio, & Spiritu consignans, quem admodum olim Israel nocturno illo, primigenos tuente credere; quid tibi accideret? & quod tibi praesidium comparauerit? audi Salomonis paræmias, Si sederis, aut, inirepidus eris si dormieris, suavis erit somnus tuus.*

VII. AMPHILOCHIVS in vita S. Basilij, si tamen is est verus auctor eius libri: *Baptizauit, inquit, Maximinus Episcopus Basilium, & Eubulum, & vestiuit albus, atque ungens eos sancto Chrismate, tradidit enim viuificam communionem.*

VIII. THEODORETVS in comment. i. cap. Cantic. *Qui initiatur Baptismo post Sathanae abnegationem, & confessionem fidei, veluti signo, ac nota regia spirituali unguenti Chrismate inuncti, sub ea visibili unguenti specie inuisibilem sanctissimi Spiritus gratiam percipiunt.*

IV. IOANNES DAMASCENVS lib. 4. de fide, cap. 10. *Oleum, inquit, in Baptismate assumitur; unctio significans, & Christos nos efficiens, & misericordiam Dei nobis annuncians per Spiritum sanctum.* Vbi apertissime loquitur de Sacramento Confirmationis, quod datur post Baptisma. Nam paulo ante dixit, Apostolis in forma ignis datum Spiritum sanctum; & mox subiungit, nobis dari per oleum. Certè autem Confirmatio Apostolorum in die Pentecostes non respondet Baptismo, sed Confirmationi per Chrisma. Et paulo post idem auctor dicit, sicut columba attulit ramum oliuae post diluuium; ita nobis post Baptismum, cuius figura fuit diluuium, aduenire Spiritum sanctum

Etum per oleū, cuius figura fuit illa columba cum ramo oliuę. Deniq; verba Græca. τὸ ἔλαιον βαπτίσματος παρὰ λαμβάνω, *vetus*, rectiùs verterentur: *Oleū Baptismati succedit*, quàm *Oleum in Baptismate assumitur*, vt Oecolampadius vertit. Nā in Græco nō est, in *Baptismate*; & verbum παρὰ λαμβάνω, propriè dicitur de eo, quod assumitur, vt alteri succedat.

CAPVT SEXTVM.

Idem probatur ex Latinis.

ERTULLIANVS in lib. de resurrectione carnis, videtur totum ritum breuissimè comprehendere, id est, vñctionē, signum crucis, & impositionem manus: *Caro*, inquit, *ungitur, vt anima consecretur; caro signatur, vt anima muniatur; caro manus impositione adumbratur, vt anima Spiritu illuminetur.* Et ibidē coniungit hoc Sacramentū cum Baptismo, & Eucharistia, nam antea dixerat: *Caro abluitur, vt anima emaculetur* Et post illa omnia subiūgit: *Caro corpore Christi vescitur, vt anima de Deo sagine- tur.* Idē in lib. i. contra Marcionem non procul à fine, iterum coniungit olei vñctionē cum aqua Baptismi, & pane Eucharistia: & similiter in li. de præscript hæreticorum. Deniq; in lib. de Baptismo, sic ait: *Exinde egressi de lauacro, per ūgimur benedicta vñctione.* Et paulò pōst: *In nobis carnaliter currit vñctio, sed spiritualiter p̄ficat.* Et paulò pōst: *Dehinc manus imponitur per benedictionē aduocans, & inuitans Spiritū sanctū.*

II. S. CYPRIANVS lib. i. epist. vlt. *Vngi quoq; necesse est eum qui baptizatus sit, vt accepto Chrismate esse vñctus Dei, & habere in se Christi gratiam possit.* Et lib. 2. epist. 1. *Tunc demum plene sanctificari, & esse Filij Dei possunt, si Sacramento vtroq; nascantur.* Vides, Sacramentū vocari Confirmationem & cum Baptismo conferri. Item in epistola ad Iubaianū: *Nunc quoque apud nos geritur, vt qui in Ecclesia baptizantur, per Præpositos Ecclesię offerantur, & per nostram orationem, & manus impositionē Spiritum sanctum consequantur, & signaculo Dominico consummentur.* Si quis obiiciat, Cyprianum in his omnibus locis agere causam Anabaptismi: Respondendū est, id quidem esse verum, sed non ob id esse falsa, quæ de ritu & effectū sacri Chrismatis ab eo dicuntur. Nam Ecclesia Catholica